

16 Οκτωβρίου 2019

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Η Δεισιδαιμονία των αθεϊστών

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Συνάντησες, γράφεις, έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν πιστεύει στον Θεό, όμως είναι γεμάτος δεισιδαιμονία. Τον συνάντησες το περασμένο καλοκαίρι στα ιαματικά λουτρά. Αυτός σου ομολόγησε, ότι ποτέ δεν πίστευε στον Θεό, αλλά ότι από την παιδική του ηλικία γέμιζε τις απλωμένες παλάμες των τσιγγάνων, για να του προμαντεύουν. Τούτο πράττει και τώρα. Και φλογερά «αποδεικνύει», πως η μάντισσα τσιγγάνα ξέρει περισσότερα απ' όλες τις Ακαδημίες επιστημών. Έκτος αυτού φοβάται το κακό μάτι. Γι' αυτό περπατά στο δρόμο πάντα με σκυμμένο το κεφάλι. Την Τρίτη τη θεωρεί μέρα κακής μοίρας και τούτη τη μέρα ούτε κάνει κάτι

ούτε βγαίνει από το σπίτι. Από το νούμερο δεκατρία φεύγει σαν από πυρκαγιά. Μια φορά αστειεύτηκε κάποιος και έγραψε το νούμερο δεκατρία στο τραπέζι μπροστά του. Αυτός πήδηξε θυμωμένα και σήκωσε την καρέκλα καταπάνω σ' εκείνον που έκανε το αστείο. Κατά τ' άλλα στην εμφάνιση είναι «κύριος», διαβασμένος και πλούσιος.

Τι σε παραξενεύει, αγαπητέ; Μήπως, το ότι η αθεία και η δεισιδαιμονία πάνε μαζί; Κι όμως τούτο είναι εντελώς φυσικό. Ψέμα είναι και το ένα και το άλλο. Και τα δυο προέρχονται από εκείνον που το πλέον αληθινό στόμα τον ονόμασε ψεύτη: «Οτι ψεύστης εστί και ο πατήρ αυτού» (Ιω. 8,44). Η αλήθεια είναι πάντα ίδια, ενώ το ψέμα είναι σαν χαμαιλέον που εμφανίζεται με διάφορα χρώματα. Αυτή η «φιλία» ανάμεσα στην αθεία και τη δεισιδαιμονία δεν είναι κάτι παράξενο -όπως νομίζεις- αλλά κάτι εντελώς «λογικό». Ταιριάζουν όπως το κάδρο και ο ζωγραφικός πίνακας. Κάθε αθεία είναι σφικτά πλαισιωμένη από τη δεισιδαιμονία. Και το ένα ψέμα συνέχεια φιλοξενείται στο άλλο.

Όταν ο βασιλιάς Σαούλ αρνήθηκε την υπακοή στον Θεό και στον Σαμουήλ τον προφήτη του Θεού, πήγε στη μάντισσα την Ανδώρα, για να ακούσει την αλήθεια και να ζητήσει τη συμβουλή της. Ο Φίλιππος Εγαλιτέ, βασιλιάς της Γαλλίας, καυχιόταν για δυο πράγματα: τον αθεϊσμό και τη γνώση της μοίρας από το κατακάθι του καφέ στο φλιτζάνι. Δεν έχεις διαβάσει στην Αγία Γραφή, πως ο Πιλάτος και ο Ηρώδης, τα δύο ψέματα, συμφιλιώθηκαν μπροστά από την καταδίκη της Αλήθειας σε θάνατο; «Εγένοντο δε φίλοι ο τε Ηρώδης και ο Πιλάτος εν αύτη τη ημέρα μετ' αλλήλων προϋπήρχαν γαρ εν έχθρα όντες προς εαυτούς» (Λουκ. 23,12).

Και σήμερα συχνά συμφιλιώνονται δυο ψέματα όταν μπροστά τους υπάρχει η μάχη ενάντια στην αλήθεια. Κοίταξε τη δεισιδαιμονία των άθεων Εβραίων, όταν ήθελαν οπωσδήποτε να σκοτώσουν τον Χριστό: «Άγουσιν ουν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον ην δε πρωί- και αυτοί ουκ εισήλθον εις το πραιτώριον, ίνα μη μιανθώσιν» (Ιω. 18,28). Επειδή είχαν γιορτή! Να σκοτώσουν έναν αθώο άνθρωπο δεν τους μόλυνε, ενώ το να μπουν στο δικαστήριο την ημέρα γιορτής ναι! Ταυτόσημα πράγματα συμβαίνουν σήμερα με τους άθεους στη Ρωσία. Σ' εκείνους που πέταξαν την πίστη φούντωσε η δεισιδαιμονία σαν πλημμύρα. Όμως αυτοί οι κακόμοιροι ούτε καν προαισθάνονται, ότι πετώντας τον αληθινό Θεό παρέδωσαν τον εαυτό τους εντελώς στην εξουσία του μεγάλου αντιπάλου Του, σ' εκείνον τον κρυμμένο υποκριτή, που ήταν «ανθρωποκτόνος απ' αρχής»(Ιω.8,44). Τούτο βέβαια δεν προαισθάνεται ούτε ο γνωστός σου ο κύριος από τα ιαματικά λουτρά, ο όποιος πέταξε τον Θεό και Τον αντικατέστησε με την τσιγγάνα μάντισσα.

Χριστός Ανέστη.

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Δεν φτάνει μόνο η πίστη...*, Εκδ. Εν πλω, σελ. 19.